

PÄIVI TAKALA

My Precious

5.–29.9.2024

Päivi Takalan yksityisnäyttely *My Precious* avaa oven hiljaiseen huoneeseen, joka on täyttynyt valoa tulvivista maalauksista ja liikkuvasta ajattelusta. Kriittisesti, lempein silmin ja pehmein siveltimenvedoin Takala katselee ja ihmettelee ihmisen tapaa olla toisten olevaisten kanssa. Ytimeksi maalausprosessissa nousi kysymys: kuinka kuvata yhtä aikaa ihmisen taipumusta hallita ja käyttää luontokappaleita sekä ikuista kaijuuta tulla luonnon koskettamaksi?

Näyttelyn nimikkoteoksessa *My Precious* kolme leijuvaa kättä ottaa silkkihuiviin painetun hevosen kuvasta kiinni. Tuohon maalaukseen tallennetun eleen inhimillisyydessä tiivistyy monia asioita tästä ajasta ja hölmöstäkin suhteestamme ympäristöön, ja miten se yhä useammin on kuvan, symbolin ja kuvittelun kautta syntyvä. Maalauksista katsoessaan voi miltei tuntea suuren eläimen pehmeän liikkuvan turvan käsissään, vaikka tyyliin maalattu kuva silkkihuiviin painetusta hevosen päästä on usean käsitteellisen askeleen päässä elävästä hengittävästä olenosta.

Suuren salin maalaussarjan *Dear* teoksissa hevosen kuva muuntuu edelleen lateksiseksi hevosnaamioksi, riisutuksi tyhjäksi kuoreksi tai rujoksi eläimen kuvitelmaksi, jota teoksesta toiseen kulkeva käsi itsepintaisesti koskettaa. Teosten vihreänbeigen tasaisen taustan Takala on poiminut englantilaisen taiteilijan **George Stubbsin** hevosta esittävästä *Whistlejacket*-maalauksesta vuodelta 1762, joka toimi lähtölaukauksena näyttelykokonaisuuden maalausprosessiin.

Maalausdiptyykin *With* näemme kaksi sivulta maalattua, miltei identtistä huivipäistä ihmistä. Ensimmäiseltä huiveista muodostuvaa hevosen profiilia ei kukaties huomaa. Tuon havainnon synnyttämä yksinkertainen siirto kuvan luennassa saa kuitenkin liikkeelle monia asioita. Huiviin painettu hevosen pää kietoutuu ihmishahmon päälle, kuin sulautuen osaksi kaksiulotteista maalattua istujaa. Teosta katsoessa miltei tuntee silkin hyväilyn.

Maalausten vaalea, haalistunut paletti on nyökkäys Takalalle tärkeisiin varhaisrenessanssifreskoihin, joiden äärelle taiteilija on toistuvasti palannut. Jotain freskojen luona koetusta rauhasta ja hengittävästä maalauspinnasta on siirtynyt uusiin teoksiin, joiden pehmeä, valoa hohtava pinta ja riisuttu sommittelu hengittävät taiteilijan ajattelevaa, ristiriitaista hiljaisuutta. Maalauksesta toiseen silmät katsovat, hahmot peittyvät, kädet kulkevat, koskettavat, silittävät, painavat.

– Hanna Huitu

Päivi Takala (s. 1970) on opiskellut maalaustaidetta Berliinin taideyliopistossa 1994–1998 ja taidekasvatusta Taideteollisessa korkeakoulussa 1990–96. Hänen teoksiaan on hankittu merkittäviin kotimaisiin ja kansainvälisiin kokoelmiin, kuten Helsingin Taidemuseon, Kiasman, Saastamoisen säätön sekä Malmön taidemuseon kokoelmiin, sekä yksityiskokoelmiin Suomessa ja ulkomailla. Takalan maalauksia on viime vuosina nähty useissa ryhmänäyttelyissä, kuten Saastamoisen säätön kokoelmanäyttelyissä EMMAssa (2022–24 ja 2020–21); Riga Bourse-taidemuseossa (2017–18) ja Aboa Vetus & Ars Nova -museossa (2017–18) sekä lukuisissa kesänäyttelyissä ympäri Suomen. Hänen edellinen yksityisnäyttelynsä Birdlife nähtiin Galerie Anhavassa vuonna 2021. Taiteellisen työskentelynsä ohella Takala on myös vuodesta 2014 lähtien opettanut maalaustaidetta Kuvataideakatemiassa.